

političnih duhovnikov ne od strankarskih učiteljev ali advokatov, ki se ne pustijo od nikogar komandirati, — se tudi ne vstrašijo, če jih eden gori imenovanih po strani gleda ali zmerja. Taki možje ne kimajo, temveč delajo kot prosti kmetje, ki znajo, da plačujejo in vzdržujejo s svojimi davki vse in tudi svoje zasramovalce. Nekateri ljudje pač še danes mislijo, da je kmet njih suženj in bi mu radi „štrik“ za vrat dali ter ga strahovali, — pa gospodje, ti časi so minuli! Kmet misli danes že sam nekaj! Pojdite raje v Srbijo ali na Rusko, tukaj ste pa od nas kmetov plačani in svojo „politiko“ boste le tako dolgo uganjali, dokler si bode kmet to dopusti pustil!... A k stvari! Čemu se poučuje na naših slovenskih šolah tudi nemščina in sicer več kot dovolj? Pravi narodni dopisnik. Dobro! Lansko leto je prinesel „Narodni list“ notico od ormoškega novo izvoljenega okrajnega šolskega sveta in navedel imena izvoljenih, čes da ti bodejo z gotovostjo priskrbeli, da se odpravi „mešan razred“ (torej nemščina!) iz šole na Humu in v Vel. Nedelji. Kdo se tukaj „bije“, jaz ali visoko študirani „narodni“ g. dopisnik? Kaj pravite k temu? Zakaj Vam stariši in otroci hrbet pokazujejo, da gredo raje v nemško šolo v Ormož, ko se vendar po Vašem mnenju že v slovenskih šolah preveč nemščine uči? Bi vendar potem raje v slovenski šoli ostali in sami modrijani postali... G. dopisnik, vzemite si „cviker“ in telefon in pojdite po občinah. Videli bode, da noben otrok več nemško ne zna; in tudi malo mož, razven tistih, ki so bili svoj čas kje v mestu ali pri vojaki. Pričajte nam to različni pisarniški posli s strankami. Kje je torej tukaj „več kot dovolj nemščine“?... Sicer pa imajo tudi slovenske šole dovolj otrok, ki sedijo kakor „bedaki“, da rabim g. dopisnika izraz. Se mora pač otroka tudi preje učiti in mu vse razkazati. Zakaj pa potem pošiljajo skrbni stariši (tudi taki, ki niso prijatelji nemške šole) svojo deco v tuje šole? Ker je treba otroke spominjati na učenje in ravno tuja šola je nekak opomin, da se treba učiti. — „Se mar uče otroci v šoli samo jezikov?“ vpraša g. dopisnik. Naj pomisli ta skriti g. dopisnik, da se treba otroku predvsem učiti naravnih zakonov, v katerih pa je šola še rada tiha, in ti so za kmeta neobhodno potrebni. Nemška šola daje na vsak način otroku isto duševno hrano, kakor slovenska; jaz sem se celo prepričal, da mu daje več! — Kar se pa razposajenosti otrok tiče, je pač v vseh šolah ednaka, in tudi slovenske šole niso izvzete. Tu bi lahko naštel grde slučaje; mladina, v slovenskih šolah vzgojena, rabi namesto pozdrava — nož. Sicer se pa pametni mož s pobalinsko druhaljo ne peča in jo tudi ne zagovarja; tako druhal se dobi v vseh narodih in ona spada v kajho, ne pa da bi se ji še obletnice služilo. Pa tudi skritih takih slov. dopisnikov naj se „majka Slovenija“ sramuje, ki škilijo za srbskimi javnimi morilci. G. dopisnik naj se briga raje za slov. kmeta, ki je potreben pomoči in kateremu morajo nemški poslanci pomagati, ker slovenski za pečjo spijo! S pijanci, zapravljljivi in neznačajnejši se pa napreden samostojen gospodar sploh ne peča. Sicer pa vabim g. skritega, zahrbtnega „narodnega“ dopisnika, ki si ne upa imena povedati, naj le pride na Križaničevo njivo v Veliko Nedeljo; tam rastejo še različne cvetlice, katerih vonj lahko poduha. Potem bode rekel „mea culpa“. Slovenija naj ima trezno, napredno misleče ljudi, ki naj narodu v gospodarskem oziru pomagajo! Navadni „bum-bum-bum“ in kimanje nič ne pomaga. Taki ljudje, ki te fraze rabijo, so „janičari“ samih sebe, da zopet rabim g. dopisnika izraz! — Vaš „štajercijanski“ Al. Križanič.

Cirkovce. Ljubi „Štajerc“! kar smo doživeli na dan male Gospojnice, ti moramo vendar poročat. Ta dan bilo je pri nas kakor takrat, ko so turki k nam prihajali. Ko bi nas bili turki ta dan obiskali, kakor nekdanj, gotovo bi vsi zbežali. No, in kaj je bilo? Imela je dekliška zveza in „marijina družba“ od političnih farjev napovedan dekliški shod, na katerem je govoril nek g. Foflec. Na tem shodu se je seveda tudi proti našemu ljubemu „Štajercu“ hujskalo in nastopilo hud boj, čeprav ni bil „Štajerc“ nič proti temu shodu. Ljubi „Štajerc“! Priti so morale te „marijine devičice“ od vseh strani sveta, stare in mlade, lepe in nelepe, kar zagledal bi se

človek v nje. Prišle so kar v procesijah s svojimi „krigsbanderami“, in tudi „krigsmedalje“ niso pozabile doma. Še celo sem od Pohorja je pripeljal nek oče svojo lepo Katerco, ki si je dovolj ogledala ta hec, in katera se pojde baje kuhat učit, no — in mogoče postane kmalu faroška kuharica — Ljubi „Štajerc“! Vse bi bilo prav, samo nekaj se nam ne dopade: Baje je neka še zelo mlada devičica prišla drugo jutro domu. In glejte čudo. Imela je svojo „krigsmedaljo“ namesto spredaj, zdej na hrbtu. Kaj pa to pomeni? Mogoče je celo noč roženkranc molila ali — kaj pa bodejo g. župnik rekli, če to izvejo? No, ljubi „Štajerc“, poročali ti še bodemo o tem shodu, mogoče prinese kaj na beli dan, ker res čudno je, kaj nam vse naši črni poglavarji teh devic izmislijo, svoje žepe pa polnijo. In vse te prireditve so mogoče za podporo po toči oškodovanih kmetov. — Oj ti sveta nedolžnost, kam ploveš! Za zdaj dovolj! Vaša odkritosrčna „Štajercijanka.“

Sv. Lovrenc nad Mariborom. Prišla je pomlad — Ni špansko, zdaj v jeseni to pesemce peti? Gotovo je boš pa v kratkem slišal v Sv. Lovrencu nad Mariborom, kajti „Čuki“ hočejo gnezdit tamkaj. Nekaj jih je bojda že zgoraj, a še premalo. Zato pa kličejo in kličejo, da bi jih prišlo več. Mihec, Sv. Lovrenski, ali spiš? Ne slišiš, kako kričijo, da bi jih prišlo več? Ker to kričanje ne pomaga nič, jih vabi „Slovenec“ v svoji št. 209 od 12. septembra t. l. V Sv. Lovrencu je še premirno. Miroljubni župnik mora imeti „Orle“ (p. d. „Čuke“). St. Lovrenčani, zdaj pa le hitro z žandarsko postajo zopet v trg, predalec je izven trga, kajti brez tepeža še ni bilo nastopanja „Orlov.“ Pa mislimo, da pameten kmet, ki le želi mir, ne bo pustil sinu se družiti z „Orli.“

Fram. V zadnjem „Štajercu“ smo slišali o našem župniku Muršecu, o katerem Vam moramo, dragi bralci „Štajerca“, zopet nekaj povedati. Pri nas imeli smo še od nekdanj na praznik male maše procesijo k maši v sosedni fari Slivnici, kar je letos drugače. Naš župnik Muršec, kateremu le politični shodi po glavi rogovilijo, si je kar sam po svojem sistemu uredil to postavo ter nam povedal, da se ta procesija letos ne bode vršila. Zakaj neki to, g. župnik? Ali morda zato, da morate iti mimo poštenih obrtnikov, katerih hiše nosijo nemške napise? Dragi bralci! Na dan male maše in zraven še nedelja, stisnil je naš župnik jutranjo božjo službo in večernice, vse ob enem, ter se potem odpeljal. Njegove žegnane pete vleklo so ga nekam v Cirkovce, na nek shod, na katerega je prišlo brezštevilo „marijinih devic“, katere prav rad vidi, in tudi device se veselijo, ki so vredne videti njegovo obličje. Tako se je godilo na dan male maše nam ubogim framskim fanarom. Zapustil nas je pastir, katerega naj bi mi ubogali. Dragi bralci! Že nekaj nedelj sem vabil je naš župnik Muršec naša dekleta na ta shod ter rekel iz prižnice, čes katera ne more iti peš, naj se z vlakom pelje. Tako uči torej naš župnik njemu udano mladino. Ko bi pa v slučaju slabega vremena katera hči ob nedeljah pomagala svojemu očetu pri spravljaju krme, potem bi pa vpil na prižnici, da bi lahko vsi svetniki iz cerkve zbežali. Gotova reč je, da to ne more tako naprej! G. župnik! Ako ne bodete opustili vaše neumno politikovanje in hujskanje proti nam, ter bolje skrbeli za Vaše ovce, katerih ste Vi pastir, primorani bomo prositi cerkveno oblast za pravega katoliškega duhovnika, ker politikujočega hujskača ne potrebujemo. Mislimo da ste nas dobro razumeli, ker z užgalicami se ni igrati.

Župnika Muršeca pobožne ovce.

Iz občine Trnovske, fare Tomaževske. Dragi „Štajerc“! Tukaj imamo več „marijinih družabnic“, katere se vsako nedeljo od pozne včasih pa tudi od rane sv. maše zberejo pri gostilni „Markrab“ v Rakovcih, kjer že vsako čaka njen ljubček. K temi še se pridružijo „marijine družabnice“ iz sosednje občine Moravci pri Mali Nedelji, potem pijejo vsaka s svojim ljubčekom pozno v noč, da potem oči na njihovih težkih, od dobre kaplice prenapoljenih glavica izgubijo svojo svetlobo in se raditega večkrat prigodi, da kak tak zaljubljen parček pri obhodu domov zaide v grmovje, kjer si potem vzame kvartir za celo noč. Ni tedaj čudno, da zaradi takega ponočnega kvartira v grmovju namesto ene Ma-

rijine družabnice sčasoma postaneta dve, kar pri teh naših devicah pogosto godi. Število takih devic, ki so že matere in ki še v kratkem čas bodejo, bodejo Vam dragi bralci ob Novem letu na razpolago. Ker še bode do Novega leta takih mater silno narastlo. Častiti g. g. dušni pastirji pri sv. Tomažu in pri Mali Nedelji, V „Marijino društvo“ vidno napreduje, tako da hkratu z ene Marijine družabnice postaneta dve... Več opazovalca.

Iz Sevnice. Dne 5. avgusta je vzela svet g. Antona Smrekar, inženirja in stotnika požarne brambe v Sevnici. Vrli gospod je poznarno brambo ustanovil pred 31 leti in skozi cel čas je bilo prav mirno ter veselo življenje, ker je bilo vojaško povelje in zastopnost med Nemci in Slovenci. Požarna družba doslej je poznala hinavske politike. Pri volitvi dne 21. avgusta se je izvolil novi stotnik g. Lovrenč Krulej, za namestnika g. Anton Dokler, in društvo je bilo popolno. A dne 1. septembra pokliče g. stotnik društvo za ustanovljenje novega odbora. Vsled delovanja političnih hujskav prikladi se okoli 30 večinoma od 17 do 20 let starih fantičev (večidel trgovskih rdečesrajčnikov). Eden teh je veliko avstrijskih realk poznal, je večkrat repetiral, da je napravil končno maturo. Po maturi je eno leto pohajal po Sevnici, dokler se ni spomnil, da gre na visoko šolo na geometra študirat. Skozi 4 leta se je mučil brez uspeha; potem je videl, da za to šolo nima prave glave. In prišel je zopet v Sevnico med domačini nemir delati. Ta „geometrični pekarski pomočnik“ je zdaj dosegel čast, da sme z volni pivo voziti. Taki „udi“ so s preklinjanjem in kričom sestavili novi odbor, seveda ravno takega, kakor so sami. Eden mlajših članov predlaga g. trgovca Verbiča za blagajnika. Pred pol letom je odklonil Maks Kovač čast podstotnika požarne brambe in je grdo zmerjal slov. jezik. Ta gospod je bil že vse: katolik, protestant, Nemeč, Slovenec, — in sedaj se mora na mladih rdečesrajčnikov srbski „pozor“ preklanjati. Istotako hrvatski Jurček Perjevič, mesar in „virštmobler“ brez „virštlinov“, ki ne zna drugega kakor „ja, ja“, ali pa če kakšni vrček v hrbet dobi — Zanimivi so tudi tisti štiri gospodje, ki so na volilni mizi sedeli in enkrat 21, potem pa 22 listkov našeli. Radovedni smo na delovanje tega novega društva! Toliko, dragi „Štajerc“, pišemo danes; a objavili bomo iz Sevnice še novice, od brivca in fikerja itd. itd.

Za okusno govejo juho

dajo najhitreje

MAGGI -JEVE kocke

(gotova goveja juha).

Ena kocka da takoj — samo z vrelo vodo polita, brez vsakega drugega dodatka — en krožnik tečne goveje juhe. Komad po 5 vin.

Pazite na ime MAGGI in varstveno znamko s zvezdo s križcem.

Novice.

Naš koledar 1913.

Čenjenim prijateljem in somišljenikom naznanjamo, da bode tudi letos izšel „Štajerčevi kmetski koledar“ in to v isti obliki ter za isto ceno. Priljubljenost našega koledarja dokazuje dejstvo, da izhaja že več let in to vedno v večji nakladi. Tudi letos bode vseboval vse, kar naše ljudstvo tekem leta potrebuje.

Prijatelji, naročajte si ta izvrstni koledar pravočasno!

Letni in živinski sejmi na Štajerskem.

Sejmi brez zvezdic so letni in kramarski sejmi; sejmi, zaznamovani z zvezdico (*) so živinski sejmi, sejmi z dvema zvezdicama (**) pomenijo letne in živinske seje.

Dne 22. septembra v Deutsch-Feistritz, okr. Frohnleiten. Dne 23. septembra v Trieben*, okr. Rottenmann; v Trojach*, okr. Murau; v Lassingu, okr. Rottenmann; v Št. Jurju na juž. ž.**, okr. Celje; v Langenwangu*, okr. Mürzschlag; v Št. Florjanu**, okr. Deutschlandsberg; v Gratwien, okr. Okolica Gradec; v Ssalu, okr. Voitsberg; v Irduing**, Dne 24. septembra v Feldbachu**, v Modriachu**, okr. Voitsberg; v Ernožu, okr. Lipnica; pri Sv. Trojici v Slov. Gor.**, okr. Sv. Lenart v Slov. G. r.; pri Sv. Marjeti, okr. Slovenska Bistrica; v Šmartnu pri Slovenjem Gradcu; v Oberwölzu; v Ormožu (sejem s ščetinjari); v Remšniku**, okr. Marenberg. Dne 25. septembra v Lipniči**, pri Sv. Trojici v Slov. Gor.**, okr. Sv. Lenart v Slov. Gor.; v Ptuj (sejem s ščetinjari); v Imenem (sejem s ščetinjari), okr. Kozeje; v Mariboru*. Dne 26. septembra na Bregu pri Ptuj (svinjski sejem); v Gradcu (z rogato živino). Dne 27. septembra v Rogatcu (sejem s ščetinjari), pri Sv. Urbanu, okr. Ptuj; v Gradcu (z zaklano klavno živino). Dne 28. septembra v Brežicah (svinjski sejem). Dne 29. septembra v Riegersburgu**, okr. Feldbach; v Uebelbachu, okr. Feldbach; v Mooskirchen**, okr. Voitsberg; v Stoffernu, okr. Friedberg; v Grafendorfu, okr. Hartberg; v Söchnu**, okr. Knietfeld; v Gleinstätten**, okr. Arvež; v Spielfeldu, okr. Lipnica; v Wildonu**, v Št. Mihaelu pri Leobenu; v Rottenmannu*; pri Sv. Lovrenu na Dravskem polju**, okr. Ptuj; v Gaisornu, okr. Rottenmann; v Cmureku*; v Šoštanj**, v Pilištanju**, okr. Kozeje; v Passailu**, okr. Weiz; v Vranskem**, v Št. Rupertu*, okr. Weiz; v Marenberku**, v Predlitzu**, okr. Murau. Dne 30. septembra v Gröbmingu*, v Konjicah**, na Dolu**, okr. Laško; v Št. Erhardu, okr. Bruck; v Waltersdorfu**, okr. Hartberg; v Arvežu**, Dne 1. oktobra v Neubergeru**, okr. Mürzschlag; v Hirscheu-Rain**, okr. Voitsberg; v Ormožu (sejem s ščetinjari); v Radgoni. Dne 2. oktobra v Lučanah (sejem z drobnico), okr. Arvež; pri Sv. Petru, okr. Leoben; v Ptuj (konjski sejem, sejem z govedom in ščetinjari); o Imenem (svinjski sejem), okr. Kozeje. Dne 3. oktobra na Bregu pri Ptuj (svinjski sejem); v Gradcu (sejem s konji in rogato živino). Dne 4. oktobra v Schwanbergu**, okr. Deutschlandsberg; v Kirchplatz-Feritzu, okr. Graška Okolica; v Lankowitzu**, okr. Voitsberg; pri Sv. Lenartu v Slov. Gor.**, v Zalcu**, okr. Celje; v Jurklostru**, okr. Laško; v Pölsu nad Judenburgom; v Rogatcu (sejem s ščetinjari); v Gradcu (z zaklano klavno živino); v Bischfeldu*, okr. Knietfeld; v Tillmitschu**, okr. Lipnica; v Št. Mihaelu nad Leobonom** (tudi konjski sejem); v Admontu**, okr. Liezen; v Brežicah (svinjski sejem); pri Sv. Marjeti**, okr. Neumarkt.

Umrla je v Gradcu 70 letna gospa Betti Ploj roj. Wegschaidner, mati senatnega predsednika dr. Ploja. N. p. v m.!

Zaradi dekleta sta se svorožila fanta Janez Jurkac in Anton Blazinc. V neki gostilni v Dobovi sta se spoprijela. Jurkac je sunil Blazinc z nožem v hrbet in mu predrl tudi pluča. Smrtnonevarno ranjenega so odpeljali v bolnišnico.

Pazite na deco! V Dežni pri Laškem igrala se je 4 letna kćerka posestnika Povalje ob nekem griču. Nakrat je padel otroku težki kamen na glavo in ga je smrtnonevarno ranil. — V Slivni prišel je 12 letni šolar Anton Klepej z roko v mlatilni stroj, ki mu je desno roko popolnoma zmuckal. — Sadna preša je padla v Dramljah na 3 letnega sinčka posestnika Franca Mulej. Nesrečni otrok je dobil celo vrsto smrtnonevarnih poškodb.

Brezsrčna mati. Na Paki porodila je dekla Ana Čuješ otroka. Nesla ga je v svinjak in ga tam pod koritom pustila. Drugi dan so ljudje otroka najšli in mu življenje rešili. K sreči niso svinje otroku ničesar storile. Brezsrčno mati so oddali sodniji.

Vojaška nesreča. Pri vaji s sabljami v domobranski vojašnici v Mariboru sunil je „Waffenmeister“ Einfalt cugsfirerja Striebl v trebuh in ga je težko ranil.

Junaki noža. V Brežicah uapadel je klobučarski pomočnik Leopold Ostrožnik učenca Nedvedec in ga je z nožem večkrat v vrat ter v roko sunil; učenec je težko ranjen. Tudi pomočnika Lipaca je Ostrožnik z nožem ranil. Suroveža so zaprli. — V Retju pri Trbovljah so se fantje stegli; seveda zopet zaradi žensk. Gjur Gjurjovič je naravnost zdivjal napadel je z nožem delavca Antona Reč in Jožefa Olševski ter je oba smrtnonevarno ranil. Pomagal je divjaku tudi njegov brat; orožniki so spravili oba na varno.

Svinja otroka zgrizla. Vžitkarica Marija Turušek v Petelineku pustila je 1½ letnega otroka svoje hćerke samega. Domača svinja je otroku eno uho popolnoma, drugo pa napol odjedla in ga tudi drugače hudo poškodovala. Težko da bude nesrečni otrok okreval.

Požar. V okolici Rogatca pogorela je hiša posestnika Bele. Ničesar ni bilo mogoče rešiti.

Denarja ni za cerkve! Visoki cerkveni dostojanstveniki nimajo denarja za cerkvene zgradbe. Krščanska ljubezen pri teh gospodih, ki tičijo do vratu v zlatu, pač ni posebno pristna. V klerikalnem „Bonifaziusblattu“ so ponujali sredstva za zgradbo cerkve v Pilsenu. Dobili so m. dr. od visokih duhovnikov sledeče odgovore: 1. „Zgradba kolegijjskega poslopja zahteva 800.000 K, katere preskrbeti je bila moja naloga. Tako so opešala vsa moja sredstva; celo bogovi mi bodejo še za nekaj let ostali. Zato mi ni mogoče, da bi delal v tem času nenaadne izdatke. Dr. Karlach, prošt.“ Cerkveno zgradbo smatra torej ta prošt za nekaj „nenaadnega“, za kar nima drobiža. . . . 2. „Rad bi bil za zgradbo te cerkve nekaj prispeval. Ali nepričakovano se mi je davke za 7000 kron vrnilo. Zato moram svoje izdatke omejiti in ne morem nič dati. Franc Bauer, škof.“ — Sakralni dohodki tega škofa morajo biti pač precejšnji, da so mu davke kar za 7000 K zvišali! Ali za cerkveno zgradbo pa le nima niti vinarja. Prispevanje k cerkveni zgradbi pristujeta ta škof in podobni njegovi bogati tovariši v bogim vragom, ki živijo od danes na jutri . . . 64.000 K je le v mestu Silberbach klerikalno društvo med najrevnejšimi ljudmi nabralo. Ti vbogi rezeži, ti izstradani ljudje so morali dati svoje krvave kračcarje za cerkveno zgradbo, bogati duhovniki pa, ki dobijo v enem letu več nego deset teh vbogih družin v celem svojem življenju, ti bogati duhovniki nimajo kronice za hišo Božjo . . .

Iz Spodnje-Stajerskega.

V Leitersbergu pri Mariboru prodaja naš list g. trgovec Rudolf Pözl. To pa je zbudilo nekega dopisuna „Slov. gospodarja“, tako da je v zadnji številki tega poštenega trgovca grdo napadel in mu skušal škodovati. „Stajerc“ se v tej trgovini že leta dolgo prodaja in dosedaj se zaradi tega še ni nikdo razburjal. Kdor pozna g. Pözl, že tudi prav dobro, da živi ta trgovec v lepem miru z domačini ter da ni noben politični hujšak. G. Pözl je splošno spoštovan in njegova prodajalna splošno priljubljena, ker se postopa v nje strogo realno in solidno. „Gospodarjev“ dopisun se presneto moti, ako misli, da bode s tako podlo zahrbtno ččkarijo komu škodoval. Tako daleč še nismo, da bi morali trgovci postopati okoli „Gospodarja“ za dovoljenje prositi, kateri list smejo prodajati. Sicer pa opozarjamo g. državnega pravdnika na „Gospodarjevo“ notice; v tej notice se širi nasproti postavi nesramni, lumpovski bojkot. Po našem mnenju pa tudi žegnani hujšaki nimajo pravice, teptati postavo ob tla. V ostalem pa naj „Gospodar“ (judstvo mu pravi „Slepar“) piše kar hoče; pošteni, pametni ljudje se za to propalo glasilo sploh ne brigajo. — Ljudje pa bodeje i zanaprej tam kupovali, kjer dobivajo dobro, poceni in pošteno blago!

„Narodni dom“ v Konjicah dela menda presneto slabe „kšefte“ in prvaško „gospodarstvo“ ter „narodna navdušenost“ se kaže v travci čudni ljudi. Najprve so imeli v tem „narodnem domu“ najemnika, ki je obenem uradnik „posojilnice“. Možakar se je skozi 3 leta trudil in je zapravljal svojih par prihranjenih tisočakov. Potem se je pravkom lepo zahvalil in zapustil prazne prostore „narodnega doma“. Za njim je prišel kot najemnik koncesionar Janez Mastnak; ta od pravkov s sladkimi obljubami na led spravljeno režež je v kratkem času zapravljal konja, voz in še okroglo 1000 kron denarja. Režež je šla izguba tako k sreči, da mu se je zmešalo in so ga morali v graško bolnišnico odpeljati. Sedanji najemnik je obenem urar. Ne vemo, kako bode temu šlo, — a po našem mnenju je konjiški „narodni dom“ presneto klavno prvaško podjetje!

Radetzky-veteran. V Rogoznici pri Ptuj je umrl te dni 83 letni Joh. Kovačec, star vojak iz zmagoslavnih časov nepozabnega Radetzkega. N. p. v m.!

Tudi pohištvo, življenska sredstva in denar je zgorel. Prebivalci so komaj sosedna poslopja pred požarnimi plameni rešili. Škode je za več tisoč kron, posestnik pa je le slabo zavarovan.

Zaprl so v Lubečnem pri Celju fanta Alojza Skrubej, ki se je v stanovanje gostilne Ropan vtihotapil, da bi kradel, pa so ga pravočasno zasačili.

Požar. V Mariboru je nastal v kleti trgovca Matschek ogenj, ki je napravil za 4000 K škode. V kleti je bilo mnogo masti, olja itd. Neki neprevidni uslužbenec je vrgel gorečo užgalico proč; tako je ogenj nastal, katerega so pa gasilci k sreči kmalu premagali.

Nehvaležna ljubezen. V Kotu pri Konjicah se je hlapec Joh. Visic v dekle Marijo Rupnik zaljubil. Ko ji je zadnjič enkrat zopet svojo ljubezen razodeval, vrgla mu je velik kamen v obraz; izbila mu je s tem več zob in ga sploh hudo ranila.

Pretep. Pri nekem plesu v Žigercih so se fantje in ljubosumnosti stegli. Brata Franc in Jožef Vouk sta z nožmi Mlinariča in Kozinca napadla ter ju smrtnonevarno ranila. Franc Vouk je hotel tudi še streljati, a k sreči se revolver ni sprožil. Divja brata sta vse pohištvo razbila in tudi krčmarju z revolverjem in nožem grozila. Šele orožniki so napravili red.

Roparski napad. Radgonskega „Schubtreiberja“ Franc Fischer sta pri Franzdorfu ponoči napadla dva cigana z dolgimi nožmi. Imel je eno krono pri sebi, katero sta mu oropala in ga potem izpustila.

Ciganska banda pod vodstvom nekega Gartnerja in Raka je delala že dalje časa po Savinjski dolini mnogo škode. Cigani so večinoma pri kvartanju sleparili, ciganke pa so na razne načine goljufale in kradle. Zdaj so orožniki v Gorici pri Zalcu celo bando zasačili; 5 ciganov je pobegnilo, ostalih 5 z voditeljema pa so dali pod ključ.

Novi geometer. V Ptuj otvoril je gospod Richard Stiger, oblastveno avtorizirani civilni geometer v novem rotovžu (2. nadstropje) svojo pisarno, v kateri se sprejema vsa v geometersko stroko spadajoča dela.

Iz Koroškega.

Lippitzbach: Piše se nam: Od kje jemlje „Mirov“ dopisnik poguma, da pogreva zopet znano tožbo iz l. 1910, ki za g. Valentina Mori p. d. Čoma ni posebno častna, za g. župnika Sekola pa precej neprijetna, mi je nerazumljivo. Vi pišete: „Ko bi imel župnik le še eno pričo, pa bi bil zmagal.“ Ja, seveda bi bil jaz po nedolžnem obsojen, ko bi imel fajmošter še eno tako pričo. A kako bi se to lahko zagovarjalo? Gospod dopisnik „Mira“, le čitajte moje poročilo, katerega sem, da zadevo pojasnim, dne 16. decembra 1910 na strani 13 lista „Bauernzeitung“ objavil. Tam bode te našli, da se je g. Sekol pač trudil, dobiti več prič, od katerih pa je cerkveni ključar Andrej Wriesnik iz Rinkenberga pod prisego izjavil: „Čom govori pač mnogo, ali vedno resnico!“ Od bivšega župana Miklavič iz Moosa hočem molčati, ker je že umrl. In veste, gospod dopisnik, kdo je Čom? Čitajte, kaj je o Čomu sodnik glede njegovega značaja pred sodnijo prečital. Priča Juri Jug iz Rinkenberga je prisegel, da sem jaz g. Sekola dne 18. septembra 1910 še enkrat razžalil; 6 prič pa je zamoglo priseči, da to ni resnica. Takratno postopanje g. župnika proti meni smatram še vedno kot posledico političnega sovraštva napram nemško-naprednemu učitelju. Da je tožba kakor „Mir“ trdi, g. Sekolu 700 goldinarjev stala, ni mogoče; koštala je za polovico manj in g. dr. Brejc je prišel pri temu še vedno na svoj račun. Tudi izpovedba Vašega zaupnika g. Murnig ne odgovarja resnici. Jaz sem le rekel, da je škoda za dekleta, da „igro špila.“ O „windischerh“ nisem ničesar omenil. Jaz sem morda dalje kakor Vi med Slovenci živel in moram reči, da so koroški Slovenci dobri in miroljubni ljudje, zato pa se gotovi vrsti hrvatsko-kranjsko mislečim mladičem ne posreči, da bi jih proti nemškim sosedom nahujskali. Sicer pa, g. „Mirov“ dopisun, ne zaupajte preveč Vašemu prijatelju Jurju Murnig, ker on ni mnogo boljši od Čoma in zgodilo bi se Vam lahko podobno kakor g. Sekolu. H koncu naglašam še enkrat: Jaz g. Sekola nisem razžalil in nikdo mi ne more

Zobna kréma

KALODONT

Ustna voda 40

očitati, da mečem z žaljivimi izrazi okoli sebe ter obžalujem, da je povzročil Čom svojemu g. župniku take izdatke. Kdo je pisec dotičnega „Mirovega“ članka, ki mi je grozil s sodnim stolom božjem, g. Volaučnik to ni bil, g. Sekol tudi ne. — Alois Koch, šolevodja.

Žihpolje. Piše se nam: Našemu g. dekanu Mihlnu smo mi naprednjaki prišli zelo v želoce. Dokaz za to so besede, hi so mi jih gospod Mihal pred kratkim odvrnil na pozdrav „Dober dan“ in katere se glasijo: „Ne bo ravno dober, ko me sreča nemčur!“ Ali to vam povem, g. Mihal, če se med žihpoljskimi „nemčurji“ ne počutite dobro, potem kar poberite šilje in kopita in idite v deželo onkraj Ljubelja, kjer ni „nemčurjev“! No, pa g. Mihal si mislijo: zaradi „nemčurjev“ mi še ni treba oditi od Žihpolj; imam ja še „Marijine device“. In res, gospod Mihal imajo z njih „škrniclvereinom“ posebno veliko veselje. Vsaki mesec enkrat jim napravijo spoved, da jih ob tej priliki lahje pridobijo za svoje namene. Ali čujte, g. Mihal, tudi to veselje vam bo kmalu izginilo, zakaj vaša „Marijina družba“ je že precej na kantu in kmalu bo odpotovala v Rim zadnja vaša devica. Prednica tega „škrniclvereina“ pa služi celo za kuharico v neki tukajšnji gostilni. Čudno se nam žihpoljanom tudi zdi, zakaj g. dekan se tako pogostoma vozijo v Celovec? Mi vemo za gotova skrivnostna pota in bodemo o tem še govorili... Res žalostne vzglede dajete Vi, g. Mihal, Vašim vernim ovčicam. Pa brez zamere!

„Nemčur.“

Prevalje. Piše se nam: Dragi Štajerc! Da se bojo tvoji zvesti bralci iz Prevalj in okolice vedno zanimali za te in imeli dober in poučen list, hočemo skrbeti, da bo vsaka številka prinesla kaj zanimivega iz naših lepih Prevalj. Podamo ljubim bralcem ta dopis: Na jugu od Prevalj in Gutensteina se dviga visoka lepa Uršulska gora. Koroškim štajerskim in kranjskim romarjem je dobro znana, ker jih gre vsako leto po več sto na to goro. Nemško-avstrijsko planinsko društvo je postavilo letos lepo in udobno planinsko kočjo, ki je udobna za romarje in turiste, kjer si ti lahko odpočijejo in okrepčajo z jedjo in pijačo in kjer so varni pred vsakim grdim vremenom. Da se je nemško-avstrijsko planinsko društvo toliko potrudilo in toliko denarja žrtvovalo, je gotovo hvalevredno in pametno je, če se kaj takega od vseh strani podpira. Tako so vse okoliške občine darovale nekaj, le koteljska in prevalska ne. Iz Prevalj gre vsako leto veliko ljudi na uršulsko goro in čudno se nam zdi, kako je mogel napredni občinski odbor odkloniti prošnjo nemško-avstrijskega planinskega društva za podporo. Žalostno je, da znani prvak in kapitalist Lahoung nima nobenega smisla za planinska zavetja, ki donajajo toliko koristi deželi. Koliko več turistov iz daljnih krajev bo sedaj obiskovalo naš kraj in on bo gotovo vtaknil od njih še marsikako krono v svojo mošnjo. Zato je neumljivo kako je mogel v občinskem odboru nasprotni prekornisti prošnji omenjenega društva. To je pač sad hujskarije kranjskih hujškačev, ki so ga vjeli na svoje limanice in ga spravili celo daleč, da je zatajil svojo mater in materni jezik, od katerih dobro vemo, da so bili pridni in pošteni Nemci. Tukaj imate dragi Prevaljčani lep zgled, ki vam kaže kam pride človek, če se da zapeljati brezvestnim hujškačem. Mi pa bodimo napredni in kažimo, da smo vneti za vsak napredek, tudi za nemško-avstrijsko planinsko društvo in za tujski promet, ki je že prinesel našim lepim krajem lepe doobitke.

Št. Lipš pri Rajneku. Piše se nam: V naši fari je vseh časopisov dovolj, samo našega poštenega in priljubljenega lista „Štajerca“ nam manjka. Vsak kmet in kmetica, sin in kćerka, celo pošten hlapec si lahko pritrga 3 krome na leto, ker list „Štajerc“ samo 3 krome velja na leto in bo izhajal za to malenkost 52 krat. Torej samo 3 krome! Vsaka oseba, katera ga čita, je zadovoljna z njim in je tudi veliko novic iz Koroškega, oziroma iz celega sveta. Namesto 7 naročnikov v naši fari bi jih lahko 50 bilo. Torej dragi Št. Lipšani! Pisatelj teh vrstic prosi, da bi vsi takoj naročili naš dragi list, kjer vsak teden pride kaj prijetnega od Št. Lipša, oziroma iz okolice. Torej bodite ponosni in razširjajte naš dragi list „Štajerc“!

Št. Lipš pri Rajneku. Piše se nam: Kakor

povsod, tako tudi pri nas neprenehoma dežuje. Teško se vsakemu kmetu godi, kćr vsakemu manjka služabnikov pri delu. Vse gre v fužine delat, — Letina je letos prav dobra. Sicer sadja, kakor vseh stvari, je še dovolj. Ko bi le ubogi kmet sreče imel v vseh zadevah. Pri kmetici Barbi Schütz p. d. Veidl, je pred kratkem porodila ena ovca 4 jagnet. Vse je svežo in zdravo. Obilo sreče! Več pribodnjic!

Tedenski živinski sejmi v Beljaku so zaradi govejke kuge na gobcih in parkljih za sedaj odpovedani.

Ustrelil se je v Celovcu slikarski pomočnik Pavel Noschil; baje mu se je zmešalo.

V spanju okraden je bil posestnik Rok Čas pri Pliberku. Zaspal je namreč ob cesti. To priliko je porabil neki tat in mu je odnesel 200 kron. Zaprl so vžitkarja Franca Zostenburger, ker ga te tatvine sumničijo.

Zaprl so v Paternionu dekle Nežo Regenburger; dolžijo jo, da je svojemu gospodarju 120 K ukradla.

Nezgodja. V Celovcu prišla je mašina železničarja Jožefa Mikula. Razbila mu je glavo. Nesrečnež je težko ranjen.

Slepar. Pri kočarju Scharniedling pri Lipi je posilil neki tujec za prenočišče. Priliko pa je porabil, da je v bogemu toku 380 kron ukradel. Sodi se, da je tat znani Joh. Hofer, ki je iz zapora v Spittalu pobegnil.

Krava napadla je v Lendorfu 82 letnega vžitkarja Karla Baumgartner; vrgla ga je ob tla in ga težko ranila. Huda ta krava je že večkrat ljudi napadla.

Obesil se je v Mitterbergu posestnik Georg Scherzer. Že dalje časa je pravil, da ga življenje več ne veseli.

Konj udaril je v občini Possau na paši 13 letnega Tomaža Veračnik. Fant je smrtnonevarno ranjen.

Ukradel je nekdo Uršuli Koršič v Tulzachu 180 K denarja.

Iz drevesa padel je v občini Lieserhofen stari posestnik Mattl. Starček je prav hudo ranjen.

V mlinsko kolo prišel je stric posestnika Tomana v Eberbergu. Čez 30 ur je nenesrečnež v kolesu visel; potem so šele mrtvega najdl.

Samomor. V Celovcu se je iz neznanih vzrokov obesil voznik Heilinger.

V Dravo skočila je pri Beljaku neka dekla, a pionirji so jo pravočasno iz vode rešili. Baje si je hotela zaradi nesrečne ljubezni življenje vzeti.

Pobegnila je iz Feldkirchena natararica Eliza Friedl. Preje je svojemu gospodarju 155 K poneverila. Natararica je iz sv. Petra pri Mariboru doma.

Neumno igranje z orožjem. V Pörschachu se je igral 14 letni Erich Golob z nabasanim revolverjem. Revolver se je sprožil in je krogla zadela 10 letnega Hermanna Lepterschka ter ga smrtnonevarno ranila.

Bik umoril je pri Paternionu hlapca Tomaža Sakrin. Razmesaril ga je hudo, da je bil revež takoj mrtev.

Ali zna Vaše dete hoditi?

Ali ste Vašemu otroku, ki še vedno ne zna hoditi, že enkrat Scottove emulzije dali? Scottova emulzija bode malega okrepčala in dala zlasti njegovim kostem primanjkujočo moč, tako da se bode že kmalu na nogice postavil in v kratkem času tudi hodil. 28

SCOTTOVA EMULZIJA



je zaradi tega tako uspešna v takih slučajih, kćr je izredno bogata na rednihih snovih, zlasti tudi na za rast kosti neobhodno potrebni mineralni soli. Ne more se »lebertrank« v nobeni boljši obliki dati kakor v Scottovi emulziji, ki je tako lahko prebavljiva in okusna, da jo celo najmanjši prav radi jemljejo in dobro prebavijo.

Ali mora prava Scottova emulzija biti.

Cena originalne steklenice 2 K 50 h. Se dobi v vseh aptekah. Proti vposiljati 50 h v znakah na SCOTT & BOWNE, z. o. z., Dunaj VII, in pod pozivom na ta list se zgodi enkratna dopolnjevanje poizkušnje po eni apteki.

Loterijske številke.

Gradec, dne 31. avgusta: 30, 1, 8, 12, 21.
Trst, dne 7. septembra: 61, 34, 43, 50, 33.

Krapinske Toplice Do 8. septembra došlo je v zdravilju 2410 strank z 4517 osebami.

Gladni živci



hrepnijo ravno tako po živčni redilni soli, kakor prazni želodec po hrani. Ako preiščemo živčno substanco bolanega človeka, najdemo v njej presnetljivo malo Lecithina, medtem ko zahvaljuje zdrav človek le normalni množini Lecithina svojo telesno in duševno svežost. Dajte bolnim živcem Lecithina, dajte jim Nutrigena, kajti to vsebuje od vseh redilnih sredstev največ in najčistejšega Lecithina.

Gratis-poizkušnja Nutrigena in brezplačni zdravniški popis pošljemo vsakomu, da se lahko o nedoseženi dobroti Nutrigena brez vsake obveznosti prepriča.

Zahtevajte takoj z dopisnico gratis-poizkušnja. 776

Nutrigen-podjetje
Budapest, VI., Hajos-u. 3, oddel. 175.

Kožo

se mora temeljito negovati in v to je najboljšo sredstvo dobro milo; kajti slabša navadna tržna mila škodujejo preje nego koristijo. Fino

Lysoform-milo

ima nenavadno aromatični vonj, je nežno in vpliva antiseptično, ker vsebuje 1% Lysoforma. En poizkus prepriča. Milo je navidezno drago (en kos 1 krono), ker pa je veliko in jako izdatno, je v rabi faktično ceno. Napravite poizkus!

Zanimivo knjigo o „Zdravju in desinfekcijah“ Vam pošljem na zahtevo zastoj in franko. A. C. Hubmann, referent „Lysoform-tvornica“, Dunaj, XX., Petraschgasse 4. 133

Zelo dobro idoča gostilna

z trgovino mešanega blaga, veliko lepo nadstropno hišo tik velike farne cerkve, sole in državne ceste, 10 minut od kolodvorca, eno uro od Maribora v zelo priljubljenem in lepem kraju, se takoj zaradi preselitve in nezmožnosti slovenskega jezika za samo 31.000 kron pod lahkiimi plačilnimi pogoji proda. Vse natančneje pri Franz Peteline, Zgornja Poljskava pri Pragerskem. 806

En močen 807
pekovski učeneč

se takoj sprejme na 2 1/2 leta; dobi tudi vso obleko v parni pekarnji Leopold Czech, Andritz bei Graz. 807

Zobi

in ustna votlina so dostikrat mesto infekcij; zato je potrebno, da se usta vsak dan dvakrat z antiseptičnim, iritantno prizanim sredstvom

Pfefferminz-Lysoform

izmije. Par kapljic zadostuje v en kozarec vode in imamo tekočino, ki desinficira, ki odpravi takoj neprijetni dah iz ust in konzervira zobe dobro. Tudi za grgljanje jako primerno. Originalna steklenica 1 krono 60 vinarjev. Napravite poizkus!

Zanimivo knjigo o „Zdravju in desinfekcijah“ Vam pošljem na zahtevo zastoj in franko. A. C. Hubmann, referent „Lysoform-tvornica“, Dunaj, XX., Petraschgasse 4. 133

Izvrstne godbene instrumente

v najednejši izpeljavi in najboljši kakovosti oddaja c. in kr. dvorni založnik

Hanns Konrad, razposiljal. godbenega blaga v Mostu (Brüx) št. 1598 (Česka).

Harmonika K 5—
Citre K 480
Orglice K —80
Gosle K 580
Okarine K —70
Flaute K 170
Akordeon za pisniki K 250
v najbogatejši izbiri. Glavni cenik s 4000 podobami na zahtevo vsakomur zastoj in franko. 798

Zaslужek

2—4 K na dan in stalno lahko priljubljeno štrikarje v lastni hiši z mašino za hitro štrikanje „Patenthebel“, nedoseženo mnogotranska, praktična in trajna, (jeklene ključavnice). Poduk lahek in zastoj. Garantirano povsod trajno odjemanje dela. Prospekt zastoj. Podjetje za pospeševanje domačih štrikarjev Karl Wolf, VII., Mariahilferstrasse št. 32. 815

Prav lepo poslovost

z zidanjem z opeko kritim poslojem in 10 arih najlepše zemlje, obstoječe iz sadnega snika, travnikov, njiv in gozda, ležeče eno uro od Maribora v lepi legi sredi priljubljene vasi Zwettendorf, se takoj zaradi preselitve do 10. oktobra z vsem skupaj za samo 11.000 kron proda. Natančneje pri Franz Peteline, Zgor. Poljskavi pri Pragerskem. 805

+Korpulenca+ debelost

odpravi znameniti pristni dr. Richterjev čaj za zajutr. Eden neskladljivo sredstvo prijetnega okusa in garantirano zanesljivo vpliva. En zav. K 2 50, 3 zav. K 7—; dopolnjuje poštino prosta od infuzija. Hermes, München 154, Baderstr. 8. — Spričevala: dr. med. Qu.; konstatira 5—6 ja celo 9%, kg znizane teže v ca 21 dneh. Dr. W. K. v K.: Z uspehom Vašega čaja za zajutr jako zadovoljen. Dr. Sch. E. v B. Sem jako zadovoljen s čajem za zajutr, ker je moja teža se znizala. Gospa M. v D. Na moje največje veselje sem izgubila 40 funtov teže. 816